

Je ráno. Nohama rozhodně nestírám rosu na kolejích, ale motám se na nich do kópelky. Bych provedla pravidelnou ranní očistu svou.

A teď to přijde! Na policiče bydlí krom jiných různých serepetiček i dvě důležité tuby. Jedna se zove zubní pasta a o kousek dál lze najít její sestru. Téměř dvojče. Dvouvaječné ovšem. Ta se zove krém na ruce. Senzodyme a Indulona, tak je pojmenovali. A jak to tak bývá, dvojčátka mívají stejný, nebo aspoň hodně podobný oblečení. Tak i tyhle dvě holky. Bílý šatečky s modrým dekorem.....už tušíte kam směřuju?

Ano, přesně tam. Nebo takhle TAM ještě ne, tam jsem byla potom ☐ ☐ . Ale prostě! Moje rána jsou příšerný. Já naprosto nechápu, jak má drahá půle může vstát a fungovat. Úplně normálně fungovat. Já jsem ráda, když se nezabiju a zvládnu všechny ty nezbytnostně, co se ráno musí. Jedinej čas, kdy jsem překvapivě na příjmu, je ten čas venčící, ale jakmile dorazíme zpátky domů a já odbavím psy, opět se vypínám a stávám se bezbranným batoletem a veškerá snaha o běžný fungování je naprosto marná. No. Ach jo.

Takže jasně. Jistě. Tak jsem si už před časem říkala, když můj pohled jednoho večera padnul na tyhle dvě, že to bude průser. Nebylo otázkou zda, ale kdy. A už na to došlo tohoto rána. Skelný pohled, oči spící, je v kópelce osoba. Tuba cvakla, obsah letí, průser stojí ve dveřích. Nenamazala jsem si na svoje mrazem a mycími prostředky utýraný ruce očekávanou Indulonu, alebrž bělost způsobující a účinnou zubní pastu. V hojném množství.

Hele a to byste nevěřili, ale, jak rychle je pak člověk vzhůru ☐ ☐ ☐ . Štípalo to jako sviň a kupodivu se to nedalo hned tak umýt. A navíc pocit pálení zdatně přetrvával na mé přecitlivělé pokožce i přes značnou očistu . Nadávala jsem jak špaček, až se oba čoklidi přišli podívat komu je to spíláno . Vysvětlila jsem jim, že toho dementa, jakýho svět neviděl, oni rozhodně neznají a ať koukaj jet zpátky na pelíšky, protože jsem se právě dostala do časovýho skluzu /většího, než obvykle/ a poslední co potřebuju, je jejich sice milá, ale nevhodná asistence ☐ ☐ . Nicméně jsem si v duchu dost oddychla. Proč? No protože to odnesly jen ruce. A to ještě jde. Kdysi jsem se totiž přesně takhle spletla a odlíčila jsem si hubu taky zubní pastou. A to byl trochu jinej frmol. ☐ ☐ Takže dneska v podstatě ještě dobrý, ne? ☐

Najdi jeden jediný rozdíl :D

JÁ JSEM SEM ZAPOMNĚLA DÁT TY DVĚ SESTRÍČKY! Tak dodatečně , dvojčátka moje ☐

Dvě sestřičky ☐